

Rama IX Art Museum Foundation

คน : ผู้ มี สื่ ง . รั น ลึ บ ใน หั ว ใจ
THE MYSTERIOUS SENSE OF HUMAN BEINGS

คน : ผู้ มี สິ ง | รั น ลั บ ใน หั ว ใจ
THE MYSTERIOUS SENSE OF HUMAN BEINGS

ศิลปินรับเชิญ

นนทิวรรณ จันทะผะลิน
ศิลปินแห่งชาติปี 2549 สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม)
เกียรติศักดิ์ ชานนารถ
ศิลปินแห่งชาติปี 2549 สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)
ช่วง มูลพินิจ
ศิลปินอาวุโส

ศิลปินที่ร่วมแสดง

ประทีป คชบัว
อนุพงษ์ จันทร
ธณุชภัก ทิพย์วารี
นาวัน เบียดกลาง
ปาริชาติ ศุภพันธ์
นภดล วิรุฬห์ชาติะพันธ์
มานพ สุวรรณปินทะ
คงศักดิ์ กุลกลางดอน

Rama IX Art Museum Foundation

5 - 30 เมษายน 2550

ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
101 ถนนราชดำเนินกลาง เขตพระนคร กรุงเทพฯ
โทร 02-281-5360-1 www.queengallely.org

นับตั้งแต่หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้จัดตั้งขึ้นในพุทธศักราช 2546 ตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นสถานที่ จัดแสดงนิทรรศการผลงานศิลปกรรมที่มีคุณภาพทั้งงานจิตรกรรม ประติมากรรม และวิจิตรศิลป์ ของศิลปินไทย เพื่อเป็นกำลังใจให้สามารถสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานคุณภาพต่อไปได้ หอศิลป์ สมเด็จพระนางเจ้าฯ ได้จัดนิทรรศการผลงานศิลปินไทยอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

นิทรรศการ “คน: ผู้มีสิ่งเร้นลับในหัวใจ” เป็นหนึ่งในนิทรรศการที่หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าฯ ได้พิจารณาให้จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานจิตรกรรมและประติมากรรม ตลอดจนสนับสนุน ศิลปินไทยที่มีผลงานโดดเด่นและมีคุณภาพ โดยได้รับเกียรติจากศิลปินแห่งชาติ 2 ท่านคือ อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) และ ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารก ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) นอกจากนี้ยังมี ศิลปินรับเชิญอาวุโส อาจารย์ช่วง มูลพินิจ และศิลปินร่วมแสดงอีกหลายท่าน ประกอบด้วย ประทีป คชบัว, อนุพงษ์ จันทร, ธนฤษฏ์ ทิพย์วารี, นาวัน เบียดกลาง, ปาริชาติ ศุภพันธ์, นกตล วิรุฬห์ชาติพันธ์, มานพ สุวรรณปินทะ และคงศักดิ์ กุลกลางดอน ซึ่งแต่ละท่านมีผลงานที่มี ลักษณะโดดเด่นแตกต่างกันไปตามแนวทางการสร้างสรรค์ของตน ซึ่งศิลปินกลุ่มนี้มีชื่อเสียงทางด้านจิตรกรรม และประติมากรรม อยู่ในระดับแนวหน้าของเมืองไทย

ในนามของคณะกรรมการบริหารหอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นิทรรศการครั้งนี้จะช่วยให้ศิลปินไทยที่มีฝีมือและความตั้งใจในการนำเสนอ แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะโดดเด่นผ่าน “คน” ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราว และแนวความคิดของศิลปิน ได้มีกำลังใจในการทำงานแนวทางนี้ต่อไป ตามความเชื่อมั่นและความสามารถ ที่มีอยู่อย่างเปี่ยมล้นในตัวตนของศิลปินทุกท่าน

ดร.อานวย วีรรณ
ประธานกรรมการบริหาร
หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

The Queen's Gallery was founded in 2003 according to the royal wishes of our beloved Queen Sirikit to be an exhibition venue for the works of Thai artists. To date, the Gallery has been honored on many occasions to host prestigious events from respected artists, which we felt deeply privileged.

“The Mysterious Sense of Human Beings” is another valuable exhibition that we proudly present. The artistic value of this exhibition, especially in the area of paintings and sculptures, is priceless. The show is honored by two National Artists: Ajarn Nonthivathn Chandhanaphalin, the National Artist in Visual Art (Sculpture) and Professor Kiattisak Chanonnart, the National Artist in Visual Art (Painting). In addition, we are pleased to have the highly respected Ajarn Chuang Moolpinit as our Senior Guest Artist for this event. Also joining this event are Thailand's leading artists such as Prateep Kochabua, Anupong Chantorn, Thanarit Thipwaree, Nawin Biadklang, Parichart Suphaphan, Noppadon Viroonchatapun, Manop Suwanpinta, and Kongsak Gulglangdon.

On behalf of the Executive of the Queen's Gallery, I sincerely hope that this event will provide a strong encouragement for Thai artists to convey their inner inspirations and artistic talents to the public with utmost confidence.

Amnuay Viravan
Executive Board Chairman
The Queen's Gallery

คน : ผู้มีสิ่งเร้นลับในหัวใจ

คืนนั้น...เรานั่งกันตามลำพังหลังแก้วคาปูชิโน และ หลังแสงโคมไฟสีอุ่นในร้านกาแฟดอยช้าง ใบหน้าของเธอเหมือนเพิ่งฝันไป และมองทอดอาลัยอยู่ในภวังค์ หัวใจดวงนั้นจะต้องเป็นหน้าต่างลักขนาดไหนหนอ ตั้งแต่รู้ว่าความรักได้เดินทางมาถึงจุดเปลี่ยน

“เพราะชีวิตไม่ใช่ฝัน ยังมีวันผันแปร

คนหนึ่งอาจจะพ่ายแพ้ อีกคนก็แค่จากไป” คงมีเพียงบางประโยคจากเพลงที่ผมชื่นชอบฝากแทน คำปลอบใจ

“รักที่เคยรั้นรมย์ รักอาจทุกข์ขมได้

โลกที่คิดไม่เคยมีใคร ก็ไม่มีใครจริง...”

(*บางท่อนจากเพลง “เจ็บเพื่อเข้าใจ” โดยทิวา สารวุธะ)

ชายชราหนึ่งคุยกับผมมาเป็นเวลาร่วม 2 ชั่วโมง ในห้องแสดงงานของเขา ผมถามถึงเหตุผลที่เขาไม่คิดกลับไปเขียนภาพใบบัว ซึ่งใช้ฝีมือเขียนรายละเอียดถี่ยิบ และได้รับการตอบรับอย่างท่วมท้นในตลาดการซื้อขาย เขาประกาศยืนยันกรานว่าถึงวันนี้ ยังไม่นึกกลับไปเขียนแบบนั้นอีก

ทำไม?

เขาบอกว่า เขาเดินทางผ่านภูเขาสูงนั้นมาแล้ว เขาได้ยินเสียงชื่นชมมากมายอยู่บนภูเขาสูงนั้น และหน้าที่ของเขาก็คือเดินลงเพื่อไปสู่ภูเขาสูงต่อไป เพราะไม่เช่นนั้นเขาจะยังคงก้าวย่ำอยู่แต่เพียงความสำเร็จเก่าๆ ของตัวเอง

(สัมภาษณ์ อ.ประเทือง เอมเจริญ : พ.ย. 2548 ผู้เขียน)

รงค์ วงษ์สวรรค์ นักเขียนอาวุโสแห่งสวนสุนันทา พูดไว้ประโยคหนึ่ง

“ความโกรธ...เป็นลมพัดไฟในตะเกียงความคิดดับ”

เมื่อครั้งที่อ.ถวัลย์ ดัชนี ได้ไปร่วมงานฯหนึ่ง เมื่อเดินทางไปถึง เจ้าของงานก็รีบเข้ามาถาม

ว่าอาจารย์เป็นศิลปินแห่งชาติสาขาอะไร เดี่ยวจะให้พิธีกรเขาประกาศต้อนรับ อาจารย์ถวัลย์บอกว่า “ผมไม่มีสาขาหรอก ผมเป็นเหมือนเนื้อเค็มแม่เล็ก บางลำพู ที่มีป้ายประกาศว่า ชายที่นี่ที่เดียวไม่มีสาขา” เพื่อนข้างๆ นั่งยิ้ม ผมปล่อยเสียงหัวเราะ คนเราอายุ 65-70 ปีแล้ว จะไปมีสาขาอะไรกันมากมาย มีสาขาเดียวนี้แหละ

ใช่หรือไม่ว่าคำชื่นชม ยกย่อง สรรเสริญ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ปรุงแต่ง จะไปยึดมั่นถือมั่นกับมันมาก ก็รังแต่จะไม่เกิดประโยชน์ สำคัญคือชีวิตที่เหลืออยู่ต่อไปนี่แหละจะทำอะไร

“จะเอาสายตาไปนั่งมองรอหลุมฝังศพ หรือแหงนมองแสงสว่างของหมู่ดาวบนฟากฟ้า” (จากบันทึกประจำวันปี 2549 : ผู้เขียน)

หลายครั้ง ที่คนเราชอบเปรียบเทียบว่า “ชีวิตเหมือนละคร” ที่เราต้องคอยไปบทบทกัน แล้วซ้ำอีก เวลาที่ผ่านพ้น กับอายุที่เพิ่มขึ้น ดูเหมือนบทบาทเหล่านี้ของแต่ละคนจะแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ตามฉาก ตามสถานที่ ทั้งหลงรักเขา ออกหัก ผิดหวัง สมใจ มีทั้งอุปสรรคและความสำเร็จ

นั่น...ดูเหมือนมันจะช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเอง ละครให้เคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา

รัก...โลก...โกรธ...หลง...

หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ขอนำท่านเดินทางสู่ดินแดนอันเร้นลับ ในโลกศิลปะที่ชุกซ่อนเรื่องราวเอาไว้เป็นเวทิน้อยใหญ่ จากศิลปินผู้ใช้ “คน” เป็นตัวเล่าเรื่องผ่านผลงานศิลปะอันหลากหลาย

นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

นำเสนอความงามของประติมากรรมเหมือนจริง ทั้งงดงามทั้งสัดส่วน นุ่มนวลในกิริยาท่าทาง มนต์สะกดแห่งศัลยกรรมกับความงามของเรือนร่างที่บางครั้งเชือดเฉือนกันแค่ลมหายใจเข้าออก

เกียรติศักดิ์ ชานนารักษ์

เรื่องเหนือจริงที่มีทั้งสีสัน เรื่องราว และสัญลักษณ์

ชุกซ่อนอยู่ เขาบอกเล่าผ่านประสบการณ์ส่วนตัวที่นำมาสร้างสรรค์ ความเศร้าโศก เรื่องเล่าที่ตื่นเต้น ความตาย สิ่งที่สูงเสียด ความสนุก สมหวัง ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ศิลปินอาวุโสผู้นี้หยิบจับเอามาเล่าได้อย่างน่าชวนมอง

ช่วง มูลพินิจ

ลายเส้นของเขาทั้งสะอาด อ่อนหวานและแฝงอารมณ์ เฉพาะ หลายภาพไม่ได้ใส่วางเงา แต่ทว่ามีน้ำหนักอยู่ในตัว ผนวกกับลวดลาย การลงสีพื้นแบบๆ ตัดเส้นที่ทำให้ได้กลิ่นไทยๆ ตามอย่างภาพเขียนแบบโบราณและเป็นกลิ่นตะวันออก

มานพ สุวรรณพินิตะ

งานศิลปะของเขา ทำให้เราใส่เครื่องหมายคำถามทุกครั้ง ที่เห็นรูปคนกำลังยกสายวัดขึ้นวัดท้องฟ้า เป็นเซ็นติเมตร เป็นเมตร รวากับว่าตัวเขาเป็นผู้กะเกณฑ์ทุกอย่าง คนสองคนนั่งคุยกัน ขณะที่ต่างคนต่างวัด ต่างหยั่งเชิงคู่ต่อสู้ไปด้วย โลกเป็นช่างกว้างใหญ่นัก โฉนดเลขมนุษย์ตัวกระจ้อยร่อย ถึงชอบตั้งตัวเป็นจุดศูนย์กลางของจักรวาล

ประทีป คชบัว

งานของประทีปเป็นแนวเหนือจริง ที่สอดแทรกทั้งจินตนาการและความคิด การได้ชมผลงานของเขาเหมือนกับการได้ร่วมเดินทางไปโนดินแดนมหัศจรรย์อันมีมนต์ขลัง เขาเป็นนักเล่าเรื่องที่ชาญฉลาด มากพอที่จะไม่สรุปแนวความคิดตอนจบ หากทว่าปรารถนาให้สายตาของผู้ชมเป็นผู้เฉลยเนื้อหาด้วยตัวเอง

อนุพงษ์ จันท

เรื่องราวบางอย่างที่เคยโดนปลูกฝังมาตั้งแต่วัยเด็ก เช่น ถ้าดำ่ว่าพ่อแม่ ดาไปตกรนปากจะเลิกเท่ารูเข็ม ถ้าตีพ่อแม่มือจะโตเท่าใบลาน อนุพงษ์นำประสบการณ์เหล่านี้มาถ่ายทอดผ่านเรื่องราวของยุคสมัย เหมือนผู้นำทัวร์เดินทางท่องเที่ยวสู่ชุมชนรอเวจี เพื่อว่ามนุษย์จะได้มองเห็นความดีและเกรงกลัวผลของการกระทำบาปในเมืองนรก ที่คนสมัยนี้ไม่ค่อยรู้จักมันเสียแล้ว

ปกรณ กลุ่มเกลี้ยง : ภัณฑารักษ์

ธณฤกษ์ ทิพย์วาริ

ชายหนุ่มจากเมืองใต้คนนี้เป็นคนชอบลีลัน และใช้มันแทนเรื่องราวเล่าประสบการณ์ทั้งด้านดีและด้านร้ายของตัวเอง เขาบอกว่า..เมื่อเวลาผ่านไป คราใดที่ได้หวนกลับมาสู่สถานที่เก่าๆ บรรยากาศเดิมๆ ความทรงจำเหล่านั้นของคนจะกลับมา

นาวัน เบียดกลาง

ผลงานของนาวันเป็นลีลันหม่น คล้ายกำลังบอกว่า ในบางซอกมุมของสังคมเป็นลีลันหม่น เขาเล่าถึงความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ภาวะจำยอมต่อโชคชะตา ความเชื่อเรื่องโชคลางที่ชุกซ่อนอยู่ในสังคมไทย

ปาริชาติ คุณพันธ์

ผลงานรสนชาติจัดจ้านของศิลปินหญิง ที่มองเห็นเสื้อผ้า การแต่งกาย ลีลัน ตลอดจนท่าทางของกลุ่มคนที่เราต่างเรียกขานกันว่า “นักแสดงโชว์” เธอเล่าถึงด้วยสายตาที่ชวนสนุกปนเย้ยหยัน มองเห็นทั้งความสนุกและความทุกข์ มองเห็นการเสียดสีว่าเป็นเรื่องปกติในสังคม สิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างก็คือ เธอเรียกสิ่งที่เห็นเหล่านั้นว่า “ความงามที่ปราศจากความน่าอัศจรรย์”

นภดล วิรุฬห์ชาตะพันธ์

นภดลทำงานศิลปะแทนการบันทึกสิ่งที่พบเห็น เขาใช้ร่างกายและใบหน้าของตัวเองเป็นสิ่งที่แสดงออก เพราะหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น งานของเขาเป็นเรื่องราวทั้งโลกและทางธรรม บางชิ้นเป็นความรู้สึกต่อเรื่องราวในสังคม ข่าวหน้า 1 ในหนังสือพิมพ์ เรื่องสะเทือนขวัญ ในขณะที่บางด้าน เขาเล่าถึงเนื้อหาของธรรมะ

คงศักดิ์ กุลกลางดอน

คงศักดิ์สนใจทำงานหลายรูปแบบ เขาทำทั้งวาดทั้งปั้น ทั้งจัดวาง แล้วแต่ว่างานในรูปแบบไหนจะตอบสนองจิตใจในขณะนั้น เขาบอกว่าสนใจทำงานที่เกี่ยวข้องกับคนมาตลอด แม้บางครั้งไม่ได้นำคนมาเป็นตัวเล่าเรื่อง เขาชอบปรัชญาทางศาสนา สนใจมุมมอง ความรู้จากตรงนั้นมาถ่ายทอด เพราะสำหรับเขา ความเป็นตะวันออกมันอยู่ในวิถีชีวิต ไม่ใช่รูปแบบการทำงาน

The Mysterious Sense of Human Beings

Love

One night... I and she were the only two people in Doy Chang coffee shop. Under a warm shade of light, her face seemed like she has just recovered from fever. She spent her time sinking in the mourn within her own trance. I wondered how much tear have she shed for her gloomy love.

"Because life isn't a dream, we can't just dream it. One may lose, another one just leave." I could only comfort her with a part from my admired song.

"The happy love may turn to be the miserable one; the thought of having no one may end up with really having no one"

Avarice

I had the opportunity to talk to the highly respected artist for about two hours during his the 40th retrospective art exhibition. One of his signature work is the Lotus Leaf. Nobody can paint lotus leaf the way he can, and his works always have overwhelmed reception in the art market. However, he declared that he would not paint it anymore. I asked the artist

"Why?"

He said to me "I walked past that mountain already. I heard all the admirations on that mountain. My job now is to walk to another one. Otherwise we would still march on the same old success."

Angry

Rong Wongsavun, senior writer once said "Anger is the wind that blow off the light of thought."

Fascinate

In the one of the opening ceremony, the organizer asked Tawan Dutchanee about the art branches of his National Artist award for the MC to make the correct announcement. Tawan replied "I don't have any branches I am like the same as the Mae Lek salted beef at Banglampoo that put on a bold signage "ONLY SOLD HERE. NO BRANCHES." My friend smiled. I laughed.

People have to live their lives till 65-70 years. Why complicate it more with branches. Just one would be enough.

An admiration is artificial. It is useless to hold on it too much. The importance is what are we going to do with the rest of our life? Thinking about tomb, or looking at the beauty of the bright stars in the sky.

(Diary, 2006; curator)

We always say "Life is like a plays." We play the same character over and over. Overtime, the character evolves according to the situation, scene, and place. Sometimes we love. Sometimes we lose.

Love...Avarice...Angry...Fascinate

The Queen's Gallery is pleased to invite you to the mysterious zone of art, where story of life are hidden.

Nonthivathn Chandhanaphalin

Nonthivathn presents the beauty of human through realistic sculptures, which is perfect in scale, and soft in manner. In his work, you can witness the controversy of moral and sex appeal, which the difference, sometimes, may be just one breath away.

Kiettisak Chanonnart

The artist uses his own experience to create surreal art pieces that are full of stories and vibrations. He blends different emotions; sadness, exciting story, death, fun, and accomplishment. His charming surrealism art works are composed of colors, stories, and symbols, to make the great story.

Chuang Moolpinit

Clean and clear with unique emotional touches are the characters of his works. In some of his works, he chose to play with volume without shading. We can see the Oriental Style and the tone of Thai traditional painting through the use of cutting line together with flat coloring.

Manop Suwanpinta

His works always make us raise question? A man measures sky as if he has the absolute power or two men try to bluff each other. The message behind his works is that the world is enormous. Why such a tiny living thing like us always think that we are the center of everything.

Prateep Kochabua

His surrealism art are composed of imaginations and ideas. Seeing his work is like touring in the miracle land. His narrating style is shrewd in the way that he always leaves the audience themselves to decide the ending of the story.

Anupong Chantorn

The Buddhism's Law of Karma, which the artist was cultivated since his early childhood, is the main theme of his works. Seeing his works is like having a tour to the contemporary version of "hell." He uses his work to remind us that the consequences of doing bad are "hell."

Curated by Pakorn Klomklang

Thanarit Thipwaree

This southern man uses color to describe both good and bad of his experience. He said "when people have the opportunity to return to the same old atmosphere, they will just fly back in time."

Nawin Biadklang

Nawin uses dull color tone in his works to represent his perceptions of some parts of the society. He presents cultural conflict, surrender to the faith, and belief of omen in Thai society.

Parichart Suphaphan

She tells story of "Show-Girl" from their cloths, costume, color, and manner with the aspect of fun and mock. She sees both fun and suffer. Moreover, she thinks that sarcasm is normal in the society, and call these things is "Beauty without jealousy."

Noppadon Viroonchatapun

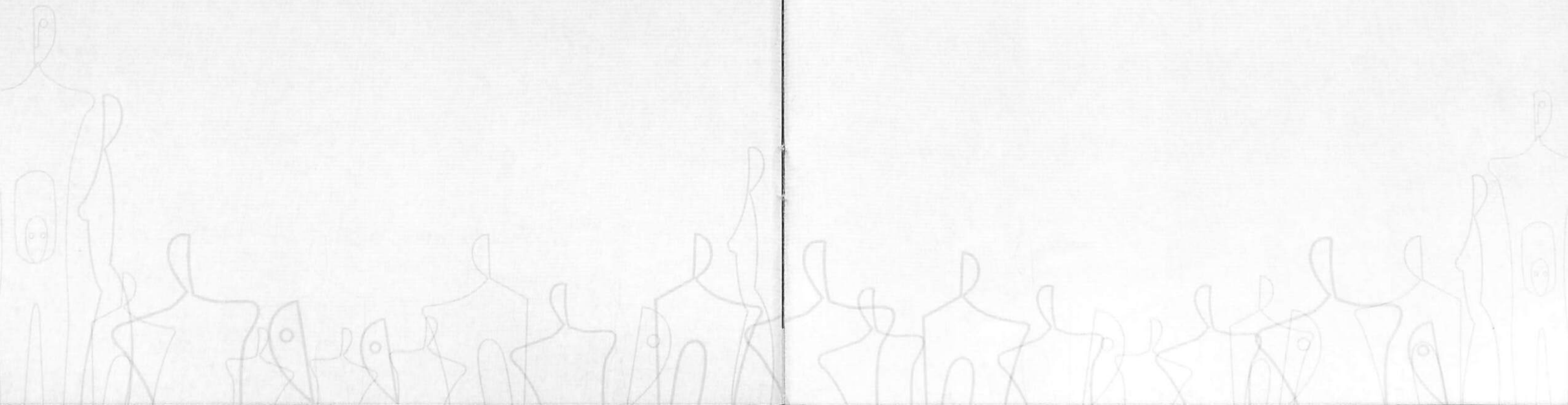
His art works are his journal. To avoid controversy, he use his own body and face to express the story. His works tell both mundane and dharma stories; some are felling toward horrible front page news, and some are about the crux of dharma.

Kongsak Gulglangdon

Kongsak has variety interest in art forms; painting, sculpture, and installation. His choice of art forms depends upon what would best reflect his interest at that particular time. He always has great interest in using "human" as his art subject. He admires Buddhism Philosophy and, often incorporates that thinking into his art works. To him, the concept of "Being Oriental" is not about the art techniques but about the lifestyle.

Rama IX Art Museum Foundation

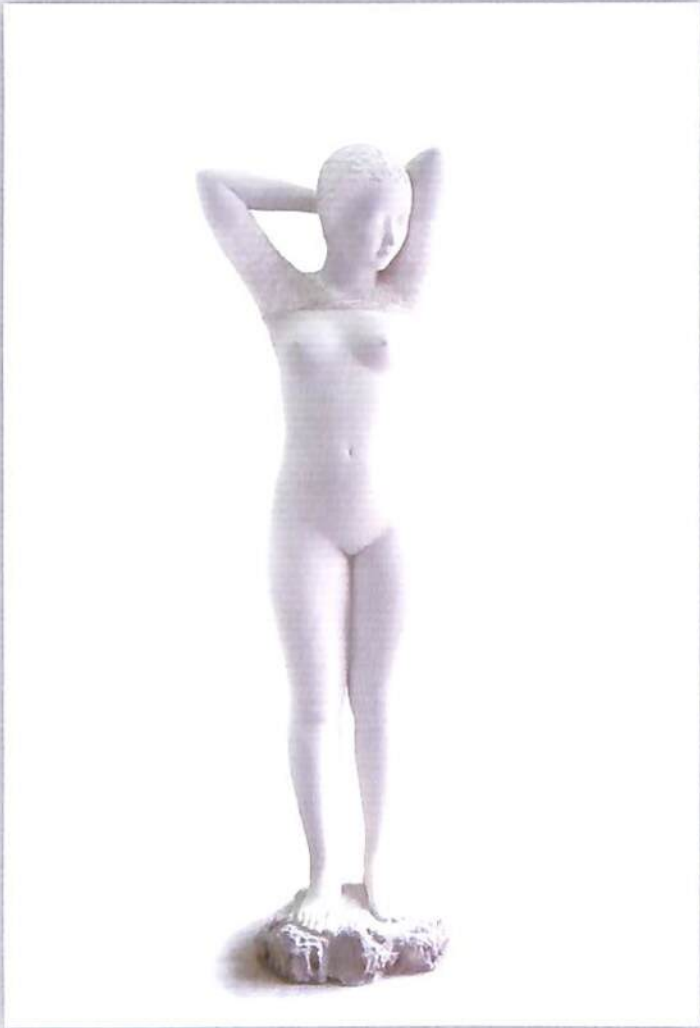
WORKS OF ART

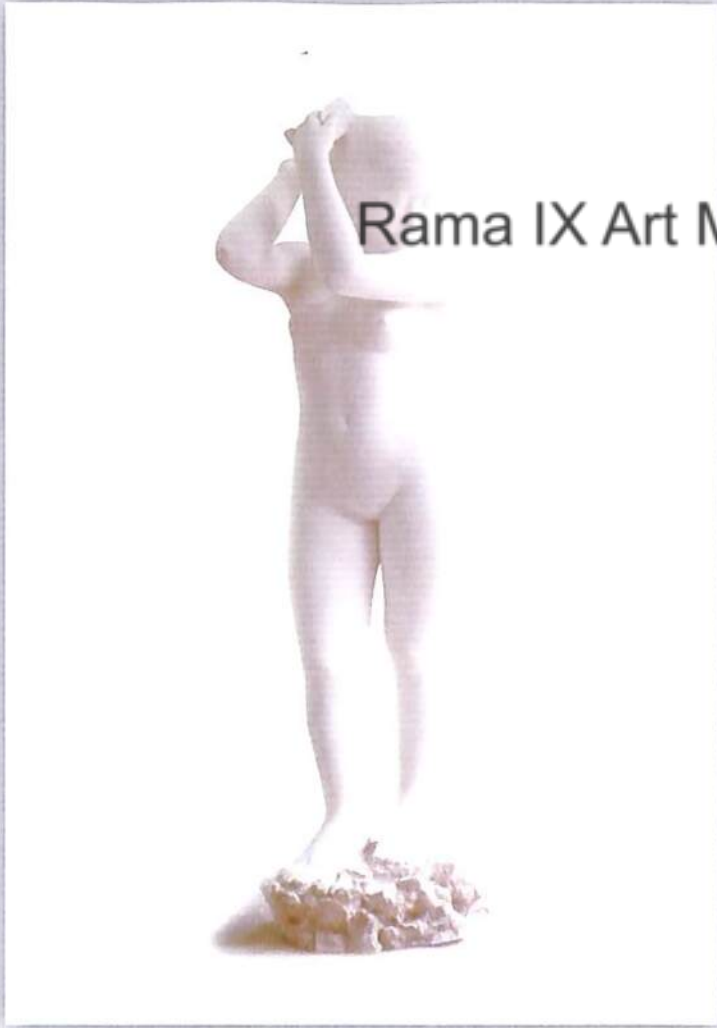

นนทิวรรณ จันทนะพะลิน
ศิลปินแห่งชาติปี 2549 สาขาศิลปะ
(ประติมากรรม)
เกิด 16 ตุลาคม 2489 กรุงเทพฯ

การศึกษา
ศิลปมหาบัณฑิต คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

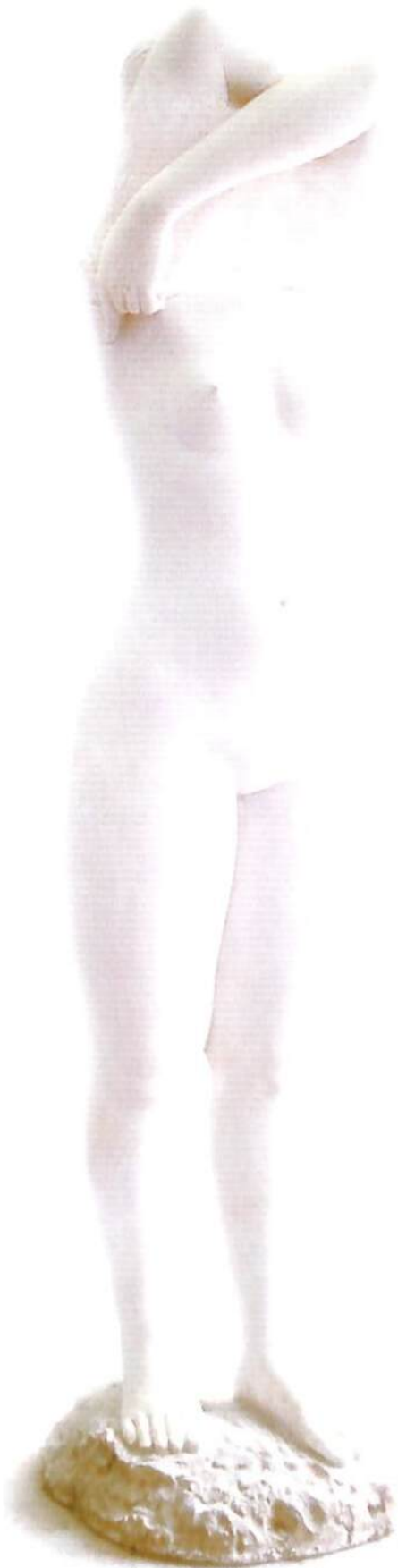

ปริมาตร - รูปทรง, ปูนปลาสเตอร์, สูง 163 ซม.

ปริมาตร - รูปทรง, ปูนปลาสเตอร์, สูง 145 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

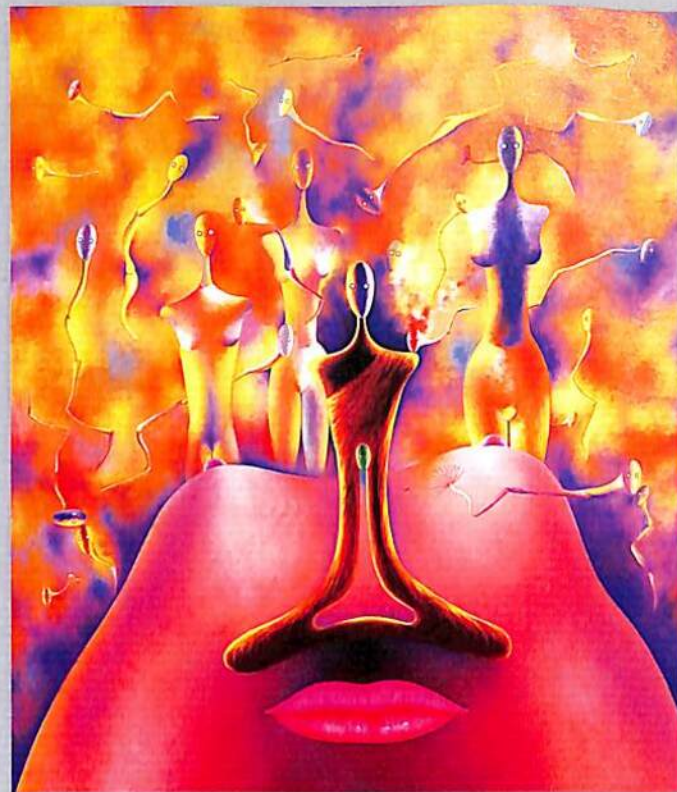

ปริมาตร - รูปทรง, ปูนปลาสเตอร์, สูง 165 ซม.

เกียรติศักดิ์ ชานนารถ
ศิลปินแห่งชาติปี 2549 สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)
เกิด 23 กันยายน 2486 กรุงเทพฯ

การศึกษา
ศิลปมหาบัณฑิต คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ได้ร่มกาสาวพัตร์,สีน้ำมัน, 135 x 112 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

จิ้งหะชีวิต 1, สีน้ำมัน, 135 x 175 ซม.

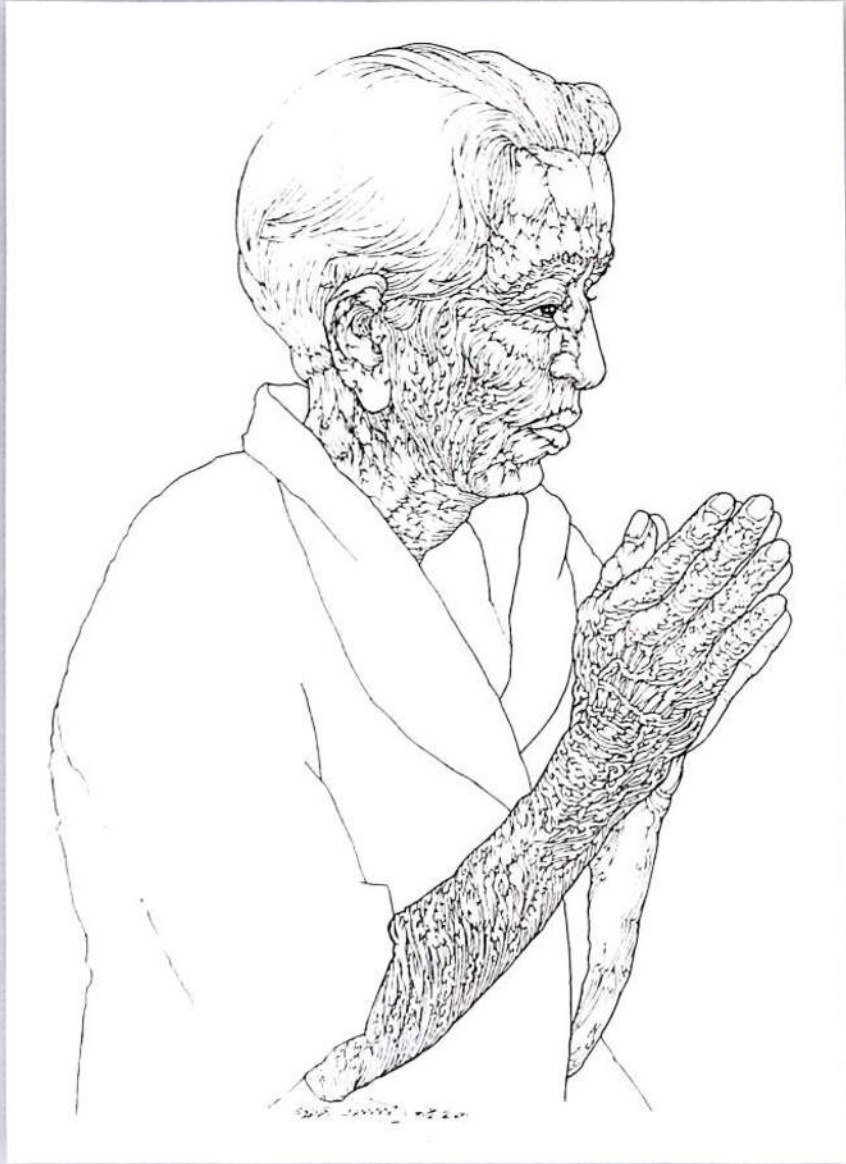
สภาวะไร้สำนึก 2,สีน้ำมัน,
173 x 93 x 9 ซม.

ชว่ง มุลพินิจ

เกิด 7 ธันวาคม 2483 สมุทรสงคราม

การศึกษา
อนุปริญญา มหาวิทยาลัยศิลปากร

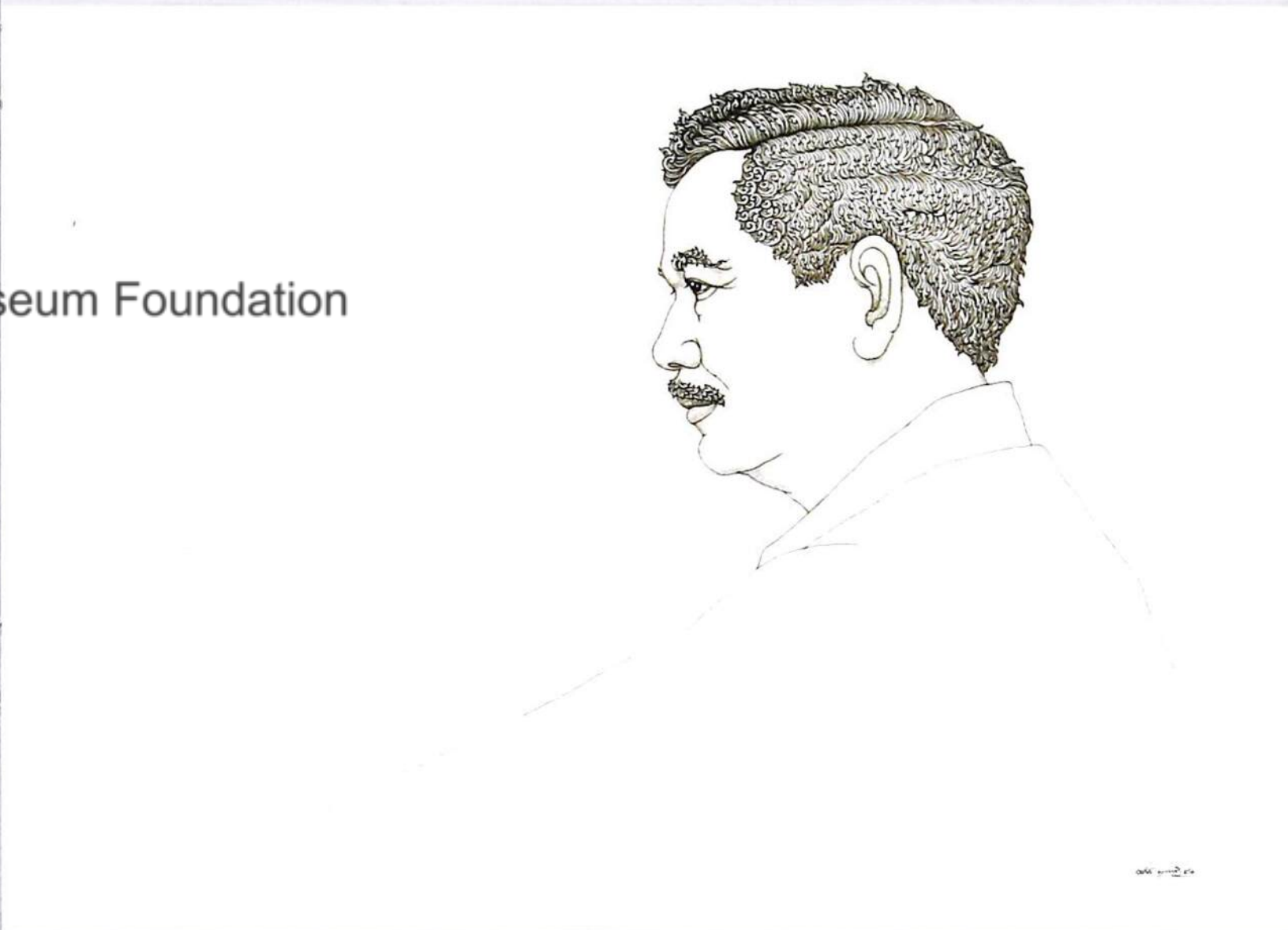

แม่, วาดเส้น, 19.5 x 28 ซม.

ผิวนุภาพ, วาดเส้น, 23 x 30 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

รศ.ดร.ภิญโญ สุวรรณคีรี, วาดเส้น, 75 x 55 ซม.

ประทีป คชบัว

เกิด กรุงเทพฯ

การศึกษา

ศิลปบัณฑิต คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวความคิด

เข้าใจว่ามนุษย์เราอาจมีเพื่อนหรือคนที่รู้จักเป็นหมื่นๆ คน
หัดเป็นคนช่างสังเกตซะหน่อย ก็คงเป็นเรื่องที่น่าสนใจทีเดียว
เกิดเป็นคนพัวพันกับคน เลยชอบเขียนรูปคน
เกิดเป็นลิงพัวพันกับลิง ก็คงเขียนรูปลิง

ยืมแป้นหลอกหลอน, สีอะครีลิค, 115 x 140 ซม.

ฝนตกซ้ำหมู่ไหล, สีอะครีลิค, 130 x 165 ซม.

เลขที่ออก, สีน้ำ, 108 x 120 ซม.